

Gang de kunde give 10 pCt. At det i Diebliffet stiller sig ugunstigt, følger af de nedadgaende Konjunkturer, som ikke alene ramme Sukkerindustrien, men hele Landbruget Landet over. Men disse daarlige Konjunkturer som nu ere komne til Stede, kunde den ærede Ordfører ikke forudsæ, den Gang han saa stærkt modarbejdede Fabrikken ved Slagelse, og naar han nu tror at kunne slaa sig op paa sin Forudsæenhed, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at dette slet ikke lader sig gjøre; thi Kjendsgjerningerne tale for, at denne Industri tidligere har vist sig at egne sig for vort Land, og at den altsaa under almindelige Forhold ogsaa vil kunne drives i Fremtiden. Den er virkelig ikke kommen frem under særlige gunstige Omstændigheder, idet man egentlig paa denne Side har stillet sig saa ugunstig til den som vel muligt. Som jeg allerede i Gaar gjorde opmærksom paa, vil jeg sige, at dersom de Herrer Landmænd, hvoraf der jo er saa mange her i Thinget, vilde benytte deres Jord til en ny Kulturplante, og man paalægger dem 35 Kr. mere i Skat paa Dyrrningen deraf, end man betaler i andre Lande, vilde de saa nogensinde kunne tænke paa at kunne konkurrere med disse andre Lande? Saaledes er Forholdet virkelig her. Hvis vi den Gang havde indført en Skat paa Kjerne, behøvede vi ikke nu at staa og tale om det, saa vilde selvfølgelig under Forudsætning af, at vi havde staaet paa samme Grundlag som Tydskland, Forholdet her være ligesom dér, og saa vilde vi have haft en Fortjenstpræmie paa Udviklingen af vor Kærdyrning og vor Sukkerindustri. Men det have vi ikke gjort, vi have lagt en Beskatning paa Industrien, og det har gjort, at de af vore Landmænd, som dyrke Kær, maa betale 34,80 Kr. mere i Skat end Landmændene paa den anden Side Grændsen. Det er dog givet, at naar der er Tale om at konkurrere, kan man ikke med en saadan Beskatning og den Medsættelse, man nu foreslaar her, endnu stille os lige med vore Naboer. Dersom dette vedtages, vilde vore Naboer endnu være i Stand til at føre Sukker her ind i Landet $\frac{1}{3}$ Dre billigere, end vi selv have Lov til at producere det til. Saaledes er Forholdet. Naar der er Tale om Beskyttelse, egentlig Beskyttelse, saa er det jo det, at man for fremmede Landes Produktions Vedkommende opstiller en Grændse for, i hvilken Grad de skulle konkurrere paa vort eget Marked, men det gjøre vi ikke her. Selv om vi vedtage dette Forslag, lade vi de fremmede Landes Produkter komme ind her i Landet for en billigere Pris end den, vi kunne producere dem for her hjemme, uden Hensyn til, hvad

Statskassen forlanger af os i Skat. Der er jo mange Exempler paa Beskyttelse ogsaa for Ting, der vedrøre Landbruget. Jeg vil f. Ex. nævne Humle. Af Humle betales 7 eller 14 Dre — jeg huffer i Diebliffet ikke ret hvor Meget. Men dersom man saa siger, at vor indenlandske Humleavl skal bestattes, saa at der skal betales 14 Dre deraf, men samtidig Tydskland, eller hvor man nu faar Humlen fra, sætter Skatten ned til 12, tror man saa, at vor Humledyrkning her i Landet vil faae nogen Betydning? Nei saa vil hele Humleavlen gaa i Staa. Dersom man, for at jeg skal tage et Exempel fra et Haandværk — vi have jo Beskyttelse for vore Stomagere; alt fremmed Stomagerarbejde, som kommer færdigt eller halværdigt ind i Landet, er belagt med Told til Beskyttelse for Stomagerne — dersom man nu her forandrede Toldprincippet og sagde: Stomagerne skulle give Afgift af hvert Stykke færdigt Arbejde og altsaa stilles paa lige Fod med dem, der indføre Støt fra Udlandet, tror man saa ikke, at hele Markedet vilde blive overvømmet af fremmede Varer, og at alle vore Stomagere kom til at gaa ledige paa Torvet? Naar den ærede Ordfører søgte at pointere en Forskel mellem mit Standpunkt og sit og tog det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Kærgaard) til Indtægt for sig, vil jeg sige ham, at jeg ikke har udtalt mig som Beskyttelsesmand. Jeg har hævdet, at dette ikke kunde kaldes nogen egentlig Beskyttelse, men jeg har ikke udtalt mig som Beskyttelsesmand. Jeg vil imidlertid heller ikke paa nogensomhelst Maade være Frihandelsmand under de nuværende Forhold, idet Forholdene i Landene rundt om os vise, at vi maa se nøje paa vore egne hjemlige Interesser. Jeg har troet, at en god og fornuftig Nationaløkonomi maatte gaa ud paa at aabne alle Landets Velstandskilder saa godt vi kunne, og at ethvert Strid, der gjøres hen derimod, er i Landets og Statens Interesse. Vi se, hvad Staterne gjøre rundt omkring, at man søger Handelsforbindelser, indgaar Handelsforaater, at man kjøber eller paa anden Maade erhverver sig Kolonier blot for at faae sit Lands egne Velstandskilder til at flyde ved at bringe dem i en saadan Forbindelse med andre Steder, at man kan have Fordel deraf. Hvad her foreslaas er jo egentlig kun det Samme. Det foreslaas her, at vi skulle gavne en Industri, hvoraf vi have megen Fordel her i Landet, og Folgen deraf vil være, at der gives mange Arbeidere meget at bestille. Denne Industri gjør ogsaa Sit til at udvikle Landbruget. Jeg skal navnlig henvise til, i hvilken Grad man nu kommer